

Ristimise salasus

Ristimine on **uks kristlikku kirikusse**, ellu osaduses Kristusega.

Kristus ütles: “Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud!”(Mt.28:19-20)

Ristimine on **ühekordne**. Usutunnistus ütleb: tunnistan ühte ristimist pattude andeksandmiseks. Kord juba ristitud ei ristita uuesti, isegi kui ta vahetab kirikut. Seda tingimusel, et ristimine on toimunud Isa, Poja ja Pühavaimu nimel. Muudel juhtudel rakendatakse ümberristimist.

Kristluse algusaegadel oli valdav enamus ristituist täiskasvanud. Tasapisi, 7.sajandiks muutus tavaliseks ka laste ristimine. Tegelikult juba apostlite aegadel ristiti lapsi, näiteks roomlasest sõjapealiku Korneeliuse pere (Apt.10:24-48).

Ristimise salasuse toimetamise järjekord:

Ristimiseks valmistumine.

Valmistumise aeg on olnud pikkuse poolest erinev. Piibel kirjeldab erinevaid juhtumeid, kus ettevalmistusaega pole üldse. Näit. Apt. 2 räägitakse, kuidas pärast Pauluse jutlust esimesel Nelipühäl ristiti koheselt 3000 inimest. Vanal ajal oli ristimiseks valmistumise periood kuni 3 aastat. Praegu oleneb ettevalmistusaja pikkus olukorrast – väikestel lastel ei ole seda üldse, sest laps on puhas ja vahetu ristimist vastu võtma. Täiskasvanu vajab üldjuhul pikemat ettevalmist, häälestust. Iga juhtum on eriline ja ettevalmistusperioodi pikkuse otsustab piiskop või preester.

Ristimisele eelnevad palved kiriku sissepääsu ees

- 1.Eksortsismid
- 2.Saatanast loobumine
- 3.Kristusega ühendamine
- 4.Usu tunnistamine

Ristimine

- 1.Veepühitsus
2. Õli pühitsemine ja õlitamine
3. Ristimine vette kastmise läbi

Salvimine

- 1.Valge riidega riietamine
2. Mürriga salvimine
3. Kolmekordne ringkäik ümber ristimisvaagna
4. Epistel ja evangeelium
5. Mürride mahapesemise palved
6. Juuste lõikamine

Talitus algab käte pealepanemisega, millega koos loetakse palve.

Eksortsismid ehk manamised on kaasaegsele inimesele mõistetamatud ja nendest püütakse võimalikult kergelt üle minna. Eksortsism tähendab kurjade vaimude väljaajamist. Sellel on suur tähendus ja selles avaldub kiriku suhe sellesse maailma. See maailm ja kõik, mis siia sünnib on sattunud kurja meelevolda. Eksortsismid ei ole vananenud oma olemuselt, sest hea ja kurja võitlus ei ole lakanud. See, et kurjade vaimude võimu ei võeta tõsiselt loob neile täieliku tegevusvabaduse. On juhtunud, et saatan on riietunud valguseingliks.(2 Kor.11:14) Eriti inimese ebausust ja valeõpetuste (pooliku tõega õpetused) varjus on kurjal vaba voli tegutseda.

Kirik ei ole unustanud seda võitlust, kus on küsimus kogu maailma ja eriti inimhinge valitsemisest. Kristus on võitnud selle lahingu Kolgatal.

Jeesuse Kristuse nimi on relv ja kaitsevarustus igale inimesele, kes tahab asuda võitlusse kurja vastu iseendas, kes kõiksuses võidetuna, kuid ajas veel lootusetut võitlust pidavana jätkuvalt tegutseb.

+

Salvimise salasus

Kristus õpetab, et **pääsemiseks peab inimene “sündima veest ja Vaimust”**. (Jh.3:5) Jüngrid said nelipühi päeval Püha Vaimu osalisteks ja vahendasid ristitavatele inimestele sedasama armu.

See toimus käte pealepanemise kaudu. (Apt.8:14-17) Piiskopid, apostlite töö jätkajad, annavad samal viisil edasi Püha Vaimu armu. Usklike rohkuse tõttu oli piiskoppidel raske isiklikult toimetada käte pealepanemist kõigile ristitavatele. Seepärast hakati kasutama piiskoppide poolt pühitsetud **mürri**, mis on meile tunnistuseks kõrge esikarjase kohalolekust ja Püha Vaimu armu jagamisest. **Mürri kasutatakse salvimise salasuses.**

Käte pealepanemise traditsioon kehtib tänaseni vaimulikuks pühitsemise puhul. Roomakatoliku ja luterlik kirik on säilitanud käte pealepanemise traditsiooni – konfirmatsiooni – ka ristitavate puhul.

Mürri valmistatakse paljudest erilistest lõhnataimedest ja nimetus mürr tuleneb kreekaakeelsest sõnast “myrias”, mis tähendab kümme tuhat ehk ebamääraselt palju. Piiskopid valmistavad mürri teatud aastatel ja alati Suurel Neljapäeval. Igal autokefaalsel (iseseisval) kirikul on õigus valmistada mürri, kuid enamus neist saab mürri emakirikust (patriarhaadist). See on veenvaks tunnistuseks Kiriku ühtsusest: ühe ja sama mürriga salvitakse kõik Kiriku liikmeks saajad.

Salvimise sakramendis teeb preester mürri sisse kastetud pintsliga ristimärgi salvitava otsaette, silmadele, ninale, kõrvadele, suule, rinnale, kätele ja jalgadele. Iga ristimärgi juures ütleb ta: “Püha Vaimu ande pitsers” ja salvitav kinnitab: ”Aamen.”

Täiskasvanud inimene, kui teda on varem mõnes teises kirikus ristitud käib piiskopi või preestri juures pihil ning seejärel ta salvitakse õigeusu koguduse liikmeks. Temagi saab endale ristivanema, kuid vastutus oma elu eest koguduseliikmena on loomulikult täiskasvanul endal. Ristivanema ülesanne on toetada ja eelkõige palvetada ristilapse eest.

Salvimise sakrament toimetatakse tavaliselt **kohe pärast ristimist**. Seepärast need justkui moodustaksid ühe terviku. Neil on isegi ühine epistli- ja evangeeliumitekst. Enne neid Piiblilugemisi käib uus kirikuliige koos ristivanema ja preestriga kolm korda ümber ristimislaua. Ristitaval ja ristivanemal on käes põlev küünal, preestril käsirist. Samal ajal lauldakse: “Kõik kes teie olete Kristuse sisse ristitud, olete ka ennast Kristusega ehtinud. Halleluuja!”

Lõpuks löikab preester ristitaval pealaelt kolm korda juukseid, **kuulekuse ja alandlikkuse märgiks.**

Nii võetakse vastu uus koguduseliige, kes saab ka armulaua sakramendi osaliseks, seda nii pea, kui võimalik. **Armulaud on kõigi Kiriku poolt toimetatavate sakramentide kroon ja pitsers.**